

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

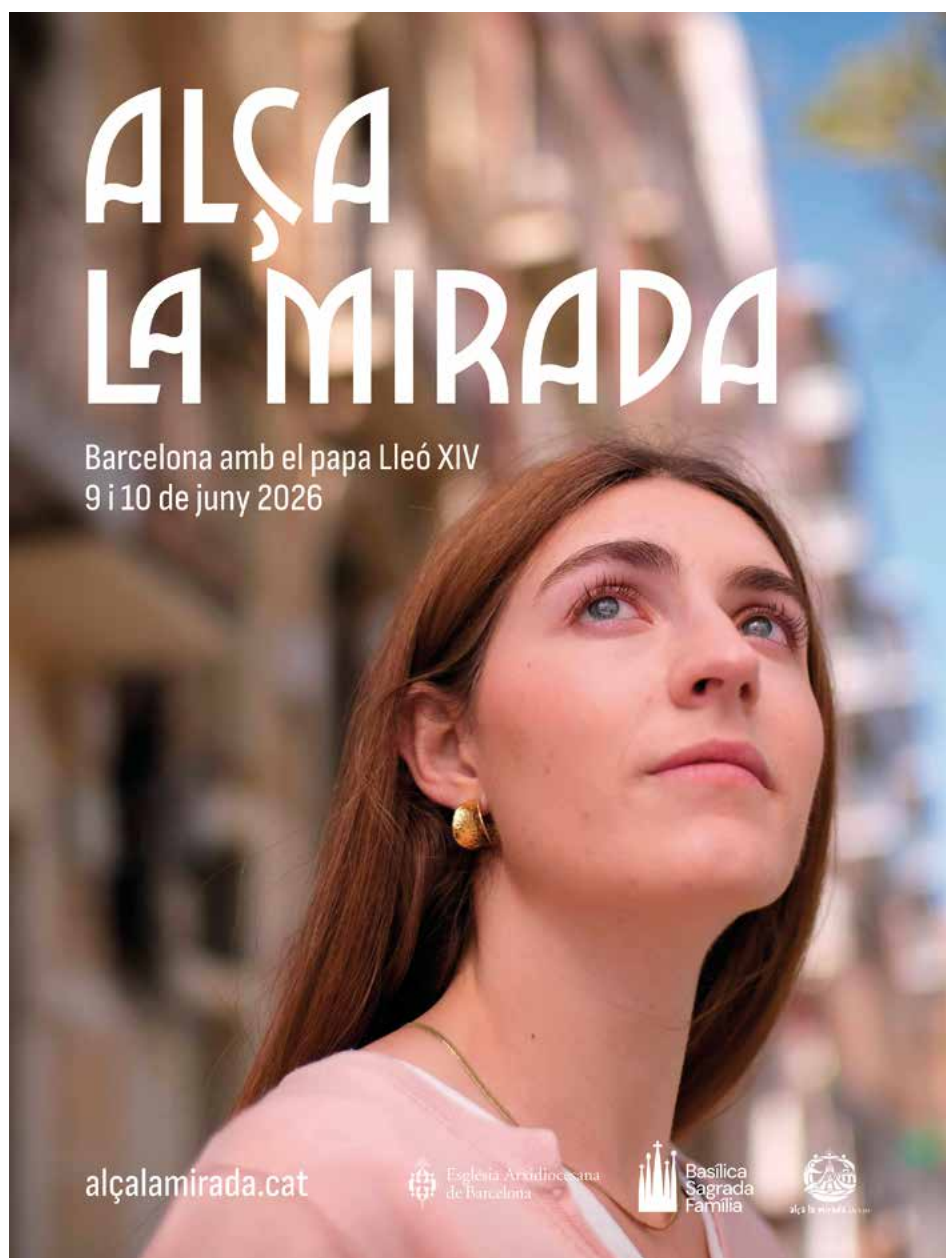
† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

«Alceu la mirada» (Jn 4,35)

Aquest és el lema de la Visita Apostòlica del papa Lleó a les nostres terres d'aquí a tres setmanes. Alçar la mirada, és una invitació a mirar més enllà de les realitats d'aquest món que sovint ens tenen atrapats. A més, avui celebrem la solemnitat traslladada de l'Ascensió del Senyor, i aquest lema, i aquesta visita del Papa ens poden ajudar a comprendre el què ha de significar per a nosaltres aquesta festa. Perquè l'Ascensió també parla d'això: d'una humanitat cridada a aixecar la mirada, a no quedar empresonada en els horitzons d'aquest món, a viure orientada cap a la seva veritable plenitud, que és Déu.

Un dels primers escrits cristians al segle segon, la carta a Diognet, ho expressa d'una manera preciosa referint-se als cristians en el món, diu: «Viuen en les seves pàtries, però com si hi fossin forasters. Participen en totes les activitats dels bons ciutadans i accepten totes les càrregues, però com si fossin pelegrins. Tota terra estranya és pàtria per a ells, i tota pàtria els és terra estranya». Potser hem d'admetre que encara ens falta bastant de camí, i que som bastant del món i poc de Déu. Justament per això necessitem que l'Ascensió ens torni a fer aixecar la mirada perquè el cristià viu plenament enmig del món, però sap que no hi té la

en allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist» (Col 3,1). No podem viure emmotllats als esquemes del món ni als seus interessos i criteris. Més aviat, estant en el món, hem de fer-lo fermentar amb els criteris i la vida del Regne. Avui, doncs, pot ser un bon dia per revifar la crida que Déu ha posat en els nostres cors, la primera vocació de totes, aquella que hem rebut en el Baptisme i en el do de l'Esperit: la crida a la santedat, que és la unió amb Déu.

Ara bé, cercar les coses de dalt no vol dir desentendre'ns del que passa aquí baix. Al contrari. Vol dir mirar el món amb els ulls de Crist. I quan ho fem, ens adonem que hi ha moltes realitats del nostre món molt allunyades i que són totalment contràries a l'Evangeli i al Déu de la vida: les guerres, l'avortament, l'eutanàsia, la precarietat laboral, la manca d'habitatge dig-

nere, i tantes altres situacions que afecten els més fràgils.

Cerquem, doncs, les coses de dalt, sí. Però no com qui s'escapa del món, sinó com qui s'uneix al Senyor i aprèn a tenir els seus mateixos sentiments, la seva mateixa mirada, per transformar-lo com ell vol.

Per això l'Ascensió del Senyor ens recorda que la nostra pàtria és al cel i que, si hem ressuscitat amb Crist, hem de cercar les coses del cel: «Ja que heu ressuscitat amb Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist assegut a la dreta de Déu. Poseu el cor en allò que és de dalt, no

Escolta aquí la carta del Bisbe

Escolta aquí la carta del Bisbe

ENTREVISTA

La força del perdó

P. J. ARMENGOU

El periodista P. J. Armengou ha estat corresponsal de *Catalunya Cristiana* a Jerusalem i també ha treballat sobre el terreny a l'Iraq, a Israel i a Palestina, a Ruanda i a Sud-àfrica. Durant la seva trajectòria periodística ha conegut testimonis extraordinaris, com els de les sis persones que presenta en el llibre *Rostres de perdó* (Albada Ed.), que han hagut de perdonar, demanar perdó o perdonar-se a si mateixos. Són relats de víctimes i botxins, de persones ferides i que han fet mal, unides per una mateixa experiència de patiment i guarició.

Tothom està preparat per perdonar?

Tothom té en la seva natura la capacitat de perdonar, però és un procés difícil, i sovint llarg; no sempre estàs preparat o ets capaç de fer-ho. Per això, ens calen testimonis —rostres— com els d'aquest llibre, per veure que no és impossible. Perdonar és un procés: demana empatia, valentia, docilitat, humilitat, amor... i fins i tot amb tots aquests ingredients, continua essent inexplicable, inabastable. En aquest context, ser cristià ajuda, perquè té dos elements clau: l'exemple de Crist i la seva ajuda, i Gràcia.

Et seria fàcil perdonar, si estiguessis en el lloc dels teus testimonis?

És la pregunta que recorre tot el llibre. I la sensació, amb sinceritat, és que no. Però també crec que voldria fer-ho o, com a mínim, intentar-ho. Perquè els protagonistes d'aquest llibre demostren que del perdó en surt sempre un bé.

Què ha canviat en tu en conèixer-los?

Els rostres de perdó d'aquest llibre m'han fet de mirall, m'han obligat a preguntar-me si jo seria capaç de perdonar. M'han esperonat a perdonar i a demanar perdó. I m'han fet adonar que tot sol no puc fer aquest procés: necessito l'altre i necessito Déu. Per tant, la resposta és sí. I, tot i que només alguns protagonistes del llibre són cristians, m'han enfortit en la meva fe.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

Una torre per mirar el Senyor que ens mira

Aquest any 2026 quedarà marcat en la memòria de la nostra Església a Barcelona. Després de més d'un segle d'espera i pregària, la torre de Jesucrist de la Basílica de la Sagrada Família està a punt de ser oficialment inaugurada. Amb 172,5 metres d'alçada, serà la més alta de totes les torres del temple i, amb tot simbolisme, s'erigeix com un far que convida a mirar cap a Aquell que ens estima fins a l'extrem.

La cita està fixada per al proper 10 de juny de 2026, data en què també es compleixen 100 anys de la mort del venerable arquitecte Antoni Gaudí, home de fe profunda que tota la seva vida va voler que aquest temple parlés de Crist i del seu amor pel món.

Un sacerdot que viu actualment a Barcelona i estudia Gaudí des de dins deia aquests dies en una entrevista que la Basílica va néixer com a «temple expiatori». Dues paraules antigues que avui poden sonar llunyanes. I, tanmateix, contenen una sorprenent actualitat.

Temple significa, en el seu origen, «lloc separat per mirar el cel». Abans de ser murs i voltes, va ser un espai obert, una clariana al bosc on l'home alçava la mirada. Gaudí va voler que el seu temple fos precisament això:

un bosc de pedra. I al seu centre, l'arbre de la Vida. La Creu.

Expiatori no és només «reparar» el pecat. També significa «elevant», «portar a dalt» allò sant, allò bell, allò que salva. Exalçar és posar sobre l'altar; exultar és aixecar el cor. Gaudí eleva la Creu perquè sigui vista de lluny, il·luminada de dia i de nit, com un signe ofert a tothom.

En el llibre dels Nombres llegim: «Si algú era mossegat per una serp i mirava l'estendard de bronze, quedava sa» (Nm 21,9). Mirar salva. No per màgia, sinó perquè mirar és reconèixer, confiar, obrir el cor.

En una ciutat que sovint camina amb la mirada baixa —absorbida per les presses, les pantalles o les preocupacions— la Creu s'alça com una invitació silenciosa: aixeca els ulls. Hi ha una llum més alta que les teves ombres.

Potser aquesta Pasqua podem fer el gest senzill de mirar. Mirar la Creu, en un temple o en la intimitat de la nostra pregària. Mirar-la no com un símbol del fracàs, sinó com l'arbre de la Vida, on l'Amor ha estat elevat per a tothom. Aleshores comprendrem que la veritable expiació és deixar que Crist sigui alçat en la nostra vida. I que la seva llum, com a dalt de la Sagrada Família, il·lumini també les nostres nits.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Mirar al cielo, al sumo Bien

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En san Francisco de Asís encontramos repetidamente expresiones con las que da gloria al Señor. Son fruto de su experiencia de vida, de su oración y de su contemplación mística. Dos años antes de su muerte, en el monte Alverna, durante un tiempo prolongado de retiro y de intensa unión con el Señor, escribió las *Alabanzas al Dios Altísimo*; entre otras enardecidas exclamaciones, le glorificaba diciendo: «Tú eres el bien, todo el bien, el sumo bien, Señor Dios vivo y verdadero» (cf. *ITes* 1,9).

Con su meditación *Paráfrasis del Padre Nuestro*, nos invita a dirigirnos a nuestro Padre que está en el cielo, que colma de bendiciones, porque tú, Señor —aclama— eres sumo bien, eterno bien, del cual viene todo bien, sin el cual no hay ningún bien.

También hoy se nos invita a alzar nuestra mirada al cielo. Pronto, según se nos ha anunciado, tendremos el gozo de recibir al Santo Padre. «¡Bendito el que viene en nombre del Señor! Qué alegría que el sucesor de san Pedro venga a acompañarnos el próximo 10 de junio —nos ha escrito nuestro pastor diocesano, el cardenal Omella.

Jesús nos llama a una profunda relación de amistad con Él, que irradie y transforme toda nuestra existencia, que nos abra a amar a los demás y, particularmente, a los más vulnerables».

Pedimos la intercesión de nuestra Madre para que sepamos mirar al cielo y que, en retorno de los dones recibidos, alabemos a Dios y sirvamos a los hermanos.

Lectures de la missa diària i santoral

18. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ac 19,1-8 / SI 67 / Jn 16,29-33]. Sant Joan I, papa (523-526) i màrtir. Sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona. Sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela-Maria Porras, rel. fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilbert, rel. mercedari, de Reus.

19. □ Dimarts [Ac 20,17-27 / SI 67 / Jn 17,1-11a]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856). Sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca.

20. □ Dimecres [Ac 20,28-38 / SI 67 / Jn 17,11b-19]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels esparters. Sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. □ Dijous [Ac 22,30;23, 6-11 / SI 15 / Jn 17,20-26]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

22. □ Divendres [Ac 25,13-21 / SI 102 / Jn 21,15-19]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. Carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826). Santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

23. □ Dissabte [Ac 28,16-20.30-31 / SI 10 / Jn 21,20-25]. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Bta. de Rossi, prev. fund.

24. ■ † Diumenge de Pentecosta (lit. hores: 4a setm.) [Ac 2,1-11 / SI 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jn 20,19-23]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesialístic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Pradó, prev. i mr.

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven units li preguntaven: «Senyor, ¿és ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra».

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se'l endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se'n anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se'n anava al cel».

Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se'n anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món».

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «Aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaría y "hasta el confín de la tierra"».

Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo».

Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas: / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo: / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

Conclusión del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el fin de los tiempos».

COMENTARI

Se'n pujà al cel

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

Ens ho diu l'Evangelí i el Llibre dels Fets dels Apòstols, i ho afirmem en el Credo: «Jesucrist se'n pujà al cel, seu a la dreta de Déu, Pare totpoderós» (Catecisme de l'Església Catòlica, n. 659, article 6 del Credo). Avui, el Diumenge de l'Ascensió del Senyor, ho recordem especialment.

L'Ascensió de Jesucrist no és com la pujada dels astronautes. El que ens volem dir, l'Evangelí i el Llibre dels Fets dels Apòstols, és que Jesús ressuscità per viure al cel després d'haver viscut a la terra. L'Ascensió està íntimament relacionada amb el misteri pasqual. El cos de Jesús, des de l'instant de la Resurrecció com ho proven les propietats noves i sobrenaturals, de les que des de llavors gaudeix, ha estat glorificat i és a la vida eterna. L'Ascensió de Jesús clou l'etapa començada amb l'Encarnació. L'Ascensió del Senyor marca l'entrada definitiva de la humanitat de Jesús en el domini celestial de Déu d'on ha de tornar (Ac 1,11) encara que mentrestant s'amaga als ulls humans (Col 3,3). Tanmateix, inicia el camí, el temps de l'Església.

Les aparicions del Ressuscitat tingueren un límit cronològic i aviat es confongueren amb la presència que, en l'esdevenidor, seria l'habitual: presència en la Comunitat, en la Paraula, en els Sagraments, en els pobres. Aquesta presència més habitual ens fa mirar al cel transformant la terra fins a la fi dels temps. Nosaltres hem de mirar al cel i a la terra. Al cel perquè és el nostre destí, la nostra felicitat, i a la terra perquè, cada dia, sigui millor, més conforme amb la voluntat de Déu. Cal recordar que: «No tots els que diuen Senyor, Senyor, entraran al Regne del Cel, sinó els que compleixen amb el que Déu vol» (Mt 7,21). Ja ho diu la dita: «val més una obra que mil paraules».

Déu que és «pare i mare» (beat Joan Pau I), tot en una sola persona, ens mira i il·lumina nos. És la vida-amor-llum que resplendeix en les tenebres. La llum de Déu ens ha amarat de revelació, de resplendor de la fe. La llum de Déu omple de contingut les nostres paraules i ens obre el camí que ens fa entrar al Regne del cel.

Per seguir el camí de Crist sovint caldrà anar contracorrent. Val la pena. El peix mort se l'emporta el corrent. És el peix viu que resisteix. No és fàcil però recordem que no estem mai sols. Jesús ens acompanya sempre: «Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món» (Mt 28,20).

VIDA DIOCESANA

Agenda

Diumenge 17 de maig, a les 11 h. El Sr. Bisbe presideix a la parròquia de Sant Pere de Terrassa la Missa amb motiu dels 25 anys de l'associació de la Santa Cruz de Canjàyar.

Dimarts 19 de maig, a les 17.30 h. Confirmació d'alumnes del col·legi Viaró de Sant Cugat del Vallès.

Dimecres 20 de maig, a les 17.30 h. Confirmació d'alumnes del col·legi Viaró de Sant Cugat del Vallès.

Dijous 21 de maig, a les 19 h. Reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics en el Bisbat.

Divendres 22 de maig, a les 11 h. Sessió del Col·legi de Consultors en el Bisbat. / **A les 20.30 h,** Escola de Pregària per a Joves al Monestir de Sant Cugat del Vallès.

Dissabte 23 de maig, a les 10 h. Trobada de final de curs del diaconat permanent en el Seminari diocesà. / **A les 19.30 h,** confirmacions a la parròquia de Sant Pere de Rubí.

Diumenge 24 de maig, a les 10 h. El Sr. Bisbe presideix la Missa a Can Petit, Terrassa, amb motiu de la festa de la Virgen del Rocío. / **A les 18 h,** trobada d'Apostolat Seglar a la Catedral. / **A les 20 h,** confirmacions de la parròquia del Sant Esperit a la Catedral.

Notícies

Sortida de final de curs del clergat de Terrassa a la Sagrada Família. Dilluns 4 de maig va tenir lloc la sortida anual de final de curs del clergat de Terrassa, presidida pel bisbe Salvador, amb visita a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona, presentació a càrrec de l'arquitecte Alejandro Seoane, recorregut en grups guiats, pregària a la Cripta davant la sepultura del Servent de Déu Antoni Gaudí i dinar de germanor en un restaurant proper.

Consell Episcopal amb els arxiprestes. Divendres 8 de maig va tenir lloc a la seu diocesana de Càritas la reunió del Consell Episcopal amb els arxiprestes, amb la participació també de l'equip directiu de Càritas. El tema principal va ser la coordinació entre Càritas diocesana i els arxiprestats i la participació en l'elaboració del Pla Estratègic de Càritas per als propers quatre anys. Igualment es van presentar el treball sinodal i les propostes d'implementació a la diòcesi en formació, rendició de comptes, renovació d'organismes de participació i

generació de noves iniciatives evangelitzadores.

Festa de l'Escola Mare de Déu de la Salut de Sabadell. Divendres 8 de maig, l'Escola Diocesana Mare de Déu de la Salut de Sabadell va celebrar la seva festa a la ciutat, a causa de les restriccions per anar al Santuari de la Salut. Al matí tingué lloc la pregària comunitària amb tot l'alumnat i el personal del centre seguint el lema pastoral «Construïm amb Tu», i al llarg del dia es van fer diverses activitats de convivència. A la tarda, al pati de l'escola, es va celebrar l'acte solemne de graduació dels alumnes de 2n de Batxillerat.

Jornada diocesana de Pastoral Obrera. Dissabte 9 maig, durant tot el dia, la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell va acollir la Jornada diocesana de Pastoral Obrera, organitzada per la Delegació Episcopal de Pastoral Obrera. Enguany el tema de reflexió ha estat: «Una educació que forma o reforma? Per una educació amb valors». Mons. Salvador Cristau es va fer

present a l'inici de la jornada amb la benvinguda i la pregària.

A més a més...

Jornada diocesana d'Apostolat Seglar. Diumenge 24 de maig a la Catedral. Trobada a les 17.30 h a la Sala Capitular, salutació del Sr. Bisbe i treball sobre els objectius i reptes diocesans. Obert a tothom.

Coneix més sobre l'actualitat de la diòcesi aquí

Defunció

Defunció de Mn. Francesc Jordana Orteu. Mn Francesc Jordana Orteu (Beranuy, Lleida 1931 - Barcelona, 2026) va morir el dia 6 de maig. Havia estat prevere d'Urgell, incardinat a Terrassa. A la diòcesi va ser vicari a Ripollet del Vallès. El bisbe Salvador va presidir les exèquies el dia 8 de maig a Sant Josep Oriol. Descansi en pau.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

«Alzad la mirada» (Jn 4,35)

Éste es el lema de la Visita Apostólica del papa León a nuestras tierras dentro de tres semanas. Alzar la mirada es una invitación a mirar más allá de las realidades de este mundo que a menudo nos tienen atrapados. Además, hoy celebramos la solemnidad trasladada de la Ascensión del Señor y ese lema y esta visita del Papa nos pueden ayudar a comprender lo que debe significar para nosotros esta fiesta. Porque la Ascensión también habla de esto: de una humanidad llamada a levantar la mirada, a no quedar atrapada en los horizontes de este mundo, a vivir orientada hacia su verdadera plenitud, que es Dios.

Uno de los primeros escritos cristianos en el siglo segundo, la carta a Diogneto, lo expresa de manera preciosa refiriéndose a los cristianos en el mundo, dice: «Viven en sus patrias, pero como si fueran forasteros. Participan en todas las acti-

vidades de los buenos ciudadanos y aceptan todas las cargas, pero como si fueran peregrinos. Toda tierra extraña es patria para ellos, y toda patria les es tierra extraña». Quizás debemos admitir que todavía nos falta bastante camino, y que somos bastante del mundo y poco de Dios. Justamente por eso necesitamos que la Ascensión nos vuelva a levantar la mirada porque el cristiano vive plenamente en medio del mundo, pero sabe que no tiene en él la última palabra, ni el descanso definitivo del corazón.

Por eso la Ascensión del Señor nos recuerda que nuestra patria está en el cielo y que, si hemos resucitado con Cristo, debemos buscar las cosas del cielo: «Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad lo que es de arriba, donde está Cristo sentado a la derecha de Dios. Poned el corazón en lo que es de arriba, no en lo que es de

la tierra. Vosotros moristeis, y vuestra vida está escondida en Dios con Cristo» (Col 3,1). No podemos vivir amoldados a los esquemas del mundo ni a sus intereses y criterios. Más bien, estando en el mundo, debemos hacerlo fermentar con los criterios y la vida del Reino. Hoy, pues, puede ser un buen día para avivar la llamada que Dios ha puesto en nuestros corazones, la primera vocación de todas, aquella que hemos recibido en el Bautismo y en el don del Espíritu: la llamada a la santidad, que es la unión con Dios.

Ahora bien, buscar las cosas de arriba no significa desentendernos de lo que ocurre aquí abajo. Al contrario. Significa mirar al mundo con los ojos de Cristo. Y cuando lo hacemos, nos damos cuenta de que hay muchas realidades de nuestro mundo muy alejadas y que son totalmente contrarias al Evangelio y al Dios de la vida: las guerras, el aborto, la eutanasia, la precariedad laboral, la falta de vivienda digna, y tantas otras situaciones que afectan a los más frágiles.

Busquemos, pues, las cosas de arriba, sí. Pero no como quien escapa del mundo, sino como quien se une al Señor y aprende a tener sus mismos sentimientos, su misma mirada, para transformarlo como él quiere.

BISBAT DE TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

